

Porty offshore - karta wymagań i polskich lokalizacji

Port instalacyjny kontra serwisowy, wymagania techniczne oraz polskie porty offshore.

Cecha	Port instalacyjny	Baza serwisowa
Kiedy działa	w trakcie budowy (kilka lat)	przez cały okres pracy farmy (25-30 lat)
Co obsługuje	fundamenty, wieże, gondole, łopaty	techników, części zamienne, naprawy
Wielkość	bardzo duży plac i ciężkie nabrzeże	niewielka, często kilka hektarów
Statki	jednostki jack-up i heavy-lift	małe statki transferowe (CTV) i serwisowe (SOV)
Lokalizacja	duży port z głęboką wodą	jak najbliżej farmy

Wymagania portu instalacyjnego

Głęboki tor wodny (ok. 12-20 m) • nośne nabrzeże i plac (rzędu kilkudziesięciu t/m²) • duży plac składowy (kilkanaście - kilkadziesiąt ha) • dźwig ciężkiego podnoszenia (setki - tysiące ton) • brak mostów i ograniczeń wysokości nad torem • długie nabrzeże (ok. 500 m) i rampa RO-RO

Polskie porty offshore

- Świnoujście Offshore Terminal (instalacyjny, ORLEN Neptun) - pierwszy w Polsce, od 2025 r.; tor 12,5 m, nabrzeże ~500 m, plac 16 ha, docelowo ponad 80 turbin rocznie.
- Gdańsk, terminal T5 (instalacyjny, Baltic Hub) - ponad 21 ha, wartość ~1,18 mld zł, ukończenie planowane na III kw. 2026 r.; baza m.in. dla farmy Baltica 2.
- Łeba (baza serwisowa, Baltic Power) - ok. 1,1 ha, magazyn i warsztat, nabrzeże dla jednostek do 35 m, ok. 60 pracowników, obsługa przez 25+ lat.
- Ustka (baza serwisowa, Grupa PGE) - wraz z Centrum Kompetencji Morskiej Energetyki Wiatrowej; obsługa projektów Baltica.
- Darłowo, Władysławowo - kolejne bazy serwisowe w planach na środkowym wybrzeżu.

Źródło: <https://am.gdynia.pl/porty-offshore/>

Atlas Morski - przewodnik po morzu